

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului uniformității juridice, în măsura în care Franța s-ar afla într-o situație strict asemănătoare cu cea a Slovaciei, pentru care Tribunalul a statuat că „activitatea de furnizare a asigurării medicale obligatorii în Slovacia prezintă, având în vedere scopul lucrativ urmărit de societățile de asigurare medicală și existența unei concurențe intense privind calitatea și oferta de servicii, un caracter economic” (Hotărârea din 5 februarie 2018, Dôvera zdravotná poisťovňa/Comisia, T-216/15, nepublicată, EU:T:2018:64, punctul 68). Potrivit reclamantei, nu s-ar putea, așadar, să se statueze diferit pentru Franța.

Ațiune introdusă la 17 mai 2018 – Hamas/Consiliul

(Cauza T-308/18)

(2018/C 259/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Hamas (Doha, Qatar) (reprezentant: L. Glock, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/475 a Consiliului din 21 martie 2018 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/1426 (JO 2018, L 79, p. 26);
 - anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/468 al Consiliului din 21 martie 2018 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1420 (JO 2018, L 79, p. 7);
- în măsura în care aceste acte privesc Hamas, inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori săvârșite de Consiliu cu privire la realitatea faptelor imputate reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori de apreciere săvârșite de Consiliu în ceea ce privește caracterul terorist al organizației Hamas.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului neamestecului.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe insuficienta luare în considerare a evoluției situației ca urmare a scurgerii timpului.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă.

Acțiune introdusă la 15 mai 2018 – EPSU și Willem Goudriaan/Comisia

(Cauza T-310/18)

(2018/C 259/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Bruxelles, Belgia) și Jan Willem Goudriaan (Bruxelles)
(reprezentanți: R. Arthur, solicitor și R. Palmer, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei din 5 martie 2018 de a nu propune Consiliului ca un acord încheiat de partenerii sociali din Uniunea Europeană la 21 decembrie 2015 privind dreptul la informare și la consultare al funcționarilor și agenților administrațiilor guvernelor centrale, încheiat în temeiul articolului 155 alineatul (1) TFUE, să fie pus în aplicare printr-o directivă pe calea adoptării unei decizii a Consiliului în temeiul articolului 155 alineatul (2) TFUE;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată era un act adoptat cu încălcarea articolului 155 alineatul (2) TFUE. Comisia nu avea competența de a refuza să propună punerea în aplicare a acordului printr-o decizie a Consiliului, în lipsa oricărei obiecțiuni fie cu privire la statutul reprezentativ al părților la acord, fie cu privire la legalitatea acordului.
 - Reclamanții afirmă că decizia Comisiei de a nu propune Consiliului punerea în aplicare a acordului printr-o decizie a Consiliului încalcă articolul 155 alineatul (2) TFUE și contravine cerinței de respectare a autonomiei partenerilor sociali, astfel cum este consacrată la articolul 152 TFUE.
 - Reclamanții afirmă de asemenea că Comisia era obligată să adreseze o propunere Consiliului, cu excepția cazului în care aceasta ar fi invocat un motiv întemeiat pentru a concluziona că partenerii sociali părți la acord nu erau suficient de reprezentativi, sau că acordul nu era legal.
 - În plus, reclamanții susțin că Comisia a efectuat o apreciere a oportunității acordului, care nu intră în competența acesteia.
2. Al doilea motiv, prin intermediul căruia reclamanții afirmă că decizia atacată este întemeiată pe motive vădit eronate și nefondate.
 - Reclamanții susțin că motivele invocate de Comisie în decizia atacată nu puteau să justifice refuzul de a adresa o propunere Consiliului în vederea adoptării acordului.
 - Reclamanții afirmă de asemenea să singurele motive care ar fi putut să justifice un refuz ar fi fost o obiecțiune motivată referitoare la caracterul reprezentativ al partenerilor sociali, sau la legalitatea unei decizii a Consiliului de punere în aplicare a acordului sub forma unei directive.